

EBBA AMÉEN, f. Hermelin.

Den 30 november 1943 avled överstinnan Ebba Améen på Restad. Hon var född den 27 februari 1862 på Traneryd och dotter till Godsägaren Friherre Axel Hermelin, Gripenberg, och hans maka Eugenia Fjellstedt.

Sin ungdom tillbringade hon i Tyskland, och år 1881 gifte hon sig på Ulvåsa med dåvarande löjtnanten vid Svea Artilleriregemente Henrik Améen. De bodde först i Stockholm, sedan många år i Östersund och därefter åter i Stockholm, varvid somrarna tillbringades på Restad. Denna gård inköptes senare av Ebba, och där bosatte de sig sedan maken fått överstes avsked.

Ebba hade två döttrar, men efter den andra dotterns födelse blev modern fysiskt och psykiskt försvagad och vårdades först i Uppsala och sedan i hemmet. Under de sista tjugu åren var hon fullständigt döv och i starkt behov av omvårdnad. Hon bodde då på Restad, där hon på ett kärleksfullt och uppoffrande sätt sköttes i 17 år av sin husföreståndarinna fröken Signe Fuhr. Även övriga underlydande av gamla stammen på godset förstodo hennes egenheter för att ej säga originalitet synnerligen väl. Många exempel skulle kunna anföras på rörande tillgivenhet. Även hennes intressen för gård och folk följde henne mest livet ut.

Ännu i sin höga ålder och trots sin sjukdom kunde hon på ett livfullt och målande sätt berätta minnen från sin barndom och ungdom. Trädgårdsarbete var under många år hennes käraste sysselsättning. Efter speciella och fasta principer tuktade och vårdade hon sina blommor.

Med ödmjukhet och undergivenhet bar hon sina plågor. Endast i enstaka fall kom en latent häftighet till synes. I hennes vackra och goda ögon lyste i regel tacksamheten fram — tacksamhet för vad livet likväl givit henne — tacksamhet mot trogna tjänare för omsorgfull vård. Hennes svägerska Jane Hermelin yttrar: "Var gång jag under denna tid besökte Ebba tänkte jag: En sådan älskvärd person, trots allt så full av charm."